

שירים המבקשים מקלט

אפרת

נופים

גם אם לא אגיע
 לכל פסגות ההרים
 ולכל הגיאיות והעמקים
 גם אם אבוא בשולי גלימתו
 של ההר הגדול
 גם אם אחליק במורד
 ובמים לא אטבל
 את נופו של העץ
 וריח פרותיו אגמע
 ואיקץ והנה אתה הולך לצדי
 ואחפן רפות ידו של ילדי
 ואדע שכל פסיעה היא הר
 וכל מבט הוא גיא.

כל החורף הם נמו את תקנותם לקיץ
 וכשזרחה השמש החמה
 האירה בפנים שוחקות

החלו הם לנוע בשורות כמעט ישרות
 לחפש חיים חדשים
 אדמה לא עבדה
 למוֹלֵל עֶפְרָיִם, קִנְיָם לְבָנוֹת
 לְאַסּוֹף מְזוֹן לְגִלְמִים שְׂקָמִים לְתַחֲתֵיהָ
 כָּל קִיץ הַקִּיצוֹ יִשְׁנֵי עֶפְרָיִם וּמְלֵאוֹ
 אֶרֶץ שׁוֹרֹת פּוֹעֵלוֹת מְשׁוֹחָחוֹת
 שְׂמַחַת הַפְּרוֹר
 שֶׁהוּא אִם נִבִּין יְכוּל לְהִיּוֹת
 שְׂמַחַת כָּל בָּשָׂר.

בְּיַעַר חַיִּי
 עַת צֵל נוֹשֵׁק לְאוֹר
 מִתּוֹךְ הַסֶּבֶךְ נִפְרָשִׁים שָׁמַיִם
 עַת בְּלִבִּי עֶצֶב
 עַת בְּלִבִּי שְׂמִחָה
 בְּכִי וְצַחֲוֹק תִּינּוֹקוֹת קוֹרְאִים אֵלַי
 כְּבָר רִקְמֵנוּ שְׂטִיחַ קוֹצִים לְרַגְלֵיךְ
 אַךְ חִפְתָּךְ עֲנִיָּים

וּבִין הָעֲצִים נִדְנְדָה שָׂרָה בִּי
 רַד עֲלֶה רַד עֲלֶה
 צְפוּרִים פּוֹרְחוֹת מְעַל לְרֵאשֵׁי
 מִחֲפָשׁוֹת בַּיִת לְזִמְרָה
 עַל מְרַחֲקִים עַל יַעֲרוֹת
 דּוֹמִים כָּל כֶּן לְיַעַר חַיִּי.
 עוֹד אֲמַשִּׁיךְ לְלֶכֶת
 וְנִדְנְדָה כְּמוֹ מְטָרוֹנוֹם תִּגְלָה

רשב"י

אתה בְּרַחֵת לְמַעַרָה

הַעֲתִים הַשְּׁתַּנּוּ מִסְבִּיבְךָ

וְאַתָּה הֵייתָ בְּשִׁלְךָ

וְלֹא פָחַדְתָּ

מִן הַעֲתִיד מִן הָעֶבֶר

מִהַנְּסֻתָּר

אַחֲרֵי כֵן נִקְרְאתָ

לְצֵאת מֵהַתְּבָה

לְהַחֲיוֹת בְּכֹחַ מַחְשְׁבוֹתֶיךָ

אָדָם דּוֹמָה לְעֵלְיוֹן

אֵךְ כִּי קָרוֹב לְעַפְרֹ.

כֵּאֵן בְּפִתַח הַמַּעַרָה עוֹמְדֵת

וְהַשְּׁמַיִם כִּי גְדוֹלִים מֵעֲלֵי

עֲנָנִים מִשְׁתַּנְּנִים כֹּל הָעֵת בְּמַרוֹצְתָם

וְאֲנִי מִבְּקִשְׁתָּ לְהִיּוֹת גִּזְעַ

יֹדֵעַ אֶת מְקוֹמוֹ.

הַשְּׁמַיִם קוֹרְאִים לִי

הַצֵּטְרָפִי אֵלֵינוּ

אֵל תִּפְחָדִי

מִהָעֲנָנוֹת בְּתוֹכְךָ

צוֹרוֹת רַבּוֹת יִכְלֹת לְלַבֵּשׁ

אֵין מָחַר אֵין אֶתְמוֹל

יִשְׁנֶה הָרוּחַ שְׁמַאיֲצָה.

הָעֵנָן יִפְתַּח לְהַחֲיוֹת בּוֹ

גִּזְעַ פָּרַח וְאָדָם

וְיָבּוֹא אָבִיב וְהָרוּחַ תִּשְׁקֹט אֵט-אֵט

וְגַם אֶת.

בְּהָרֵי יְרוּשָׁלַיִם

יֵשׁ מִן הַכַּחֲלֵל הַכַּחֲלֵל הַזֶּה
 אֲשֶׁר קוֹרֵא לְעֶצְבֶּת
 "דְּרוֹר יִקְרָא בְּאַרְצְךָ"
 אֲשֶׁר פּוֹתַח אֶת הַלֵּב
 לְטַהוֹר הַטַּהוֹר הַזֶּה
 אֲשֶׁר הוֹפֵךְ אוֹתָנוּ כֵּת מְשַׁגְּעִים
 הַצְּמֵאִים לְגֵאלָהּ.

גַּם הָעֲצִים שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם
 יוֹדְעִים
 שֶׁלְזָמַן יֵשׁ שְׁלֵנָה מְשֻׁלוֹ
 גַּם כְּשִׁיחֲלָפוּ דוֹרוֹת
 וּפְצִיעֵיהֶם יֵאָחֲזוּ בְּאֲדָמָה
 הֵם יַעֲסִקוּ בְּשִׂיחַת הַשָּׁמַיִם
 וְעַל דְּבָרִים שְׂאֵבְדוּ
 הֵם אֵינָם מְבַכִּים
 וְאֲנִי עוֹד מְצֹאֲתִי
 בִּירֵק הָעֲצִים אֶת הַתְּכַלֵּת
 וּבִתְקוֹתָם אֶת
 נַפְשֵׁי הַצְּמֵאָהּ.

אוטובוס 1

חלונות גדולים

שמים רחבים

וחוטים דקים רכים

קושרים

שמים, אדמה

(בית קברות משמאל

עצים מימין)

גמישים החוטים הללו

אם תפסע בחזקה

אולי לא תחוש

אלך חושי פתוחים

רפויים

(אלך באשר תלך)

אריח את הרוח

המניעה

חוטים רכים דקים

ענן דמעות נפתח

הישר אל תוך לבי.

אוטובוס 2

חשך מכסה את העולם

לא רואים דבר

וממרחק אורות מביטים.

איש איש ונשמתו

אל פנתו לדמיונו נמלט

חשך והאפלה כה רבה

ונמות כל שאלות הדעת

ועין שלא ידעה שבעה

וְנִם יִצְוֶר עֵנֶק אֲשֶׁר יִצְרֶת

וּמִתְגַּלֶּה אִז (בְּחֻשָּׁאִי)

שְׁגַם אוֹתוֹ עֵנֶק

כְּמֵה לְמַגַּע אֲשֶׁר

יִסְגֹר עֵינָו.

עַץ הַזַּיִת

פָּתַח אֶת כַּפָּיו

כְּחֵלוֹן

כְּמוֹ כְּלִי

מִבְקֵשׁ לְהִמְרִיא

כְּשֶׁהִשְׁקֵפְתִּי

רְאִיתִי בְּתִים וְאוּלִי

אֶת בֵּיתִי

נִמְלִים טַפְסוּ

עָלוּ וַיִּרְדּוּ

בְּדֶרֶךְ נִפְגְּשׁוּ לְשִׁלּוֹם

חַיִּים לְחֹשׁוּ

וְשָׂמִים בְּהִירִים

כְּמוֹ הִינוּמָה חֲפָפוּ

עַל עַץ זַיִת

שִׁפְתַּח אֶת כַּפָּיו כְּחֵלוֹן

כְּמוֹ כְּלִי

מִבְקֵשׁ לְהִמְרִיא.

זְמַנִּים

וְהָיָה זֶה עוֹד יוֹם / עוֹד / יוֹם דּוֹמָה / לָזֶה שְׁלֹפְנִיּוֹ / יִדְעֵתִי בּוֹ לְשִׁיר / שְׁרַתִּי אֶת הַלֵּב / עַד כְּלוֹת /
 רָגְלֵי טוֹפְפוֹ לְקֶצֶב הַשָּׁמַיִם / נְאֻמָּנִים כָּל כֶּךָ / בְּעוֹד / עוֹד יוֹם / עוֹד יוֹם דּוֹמָה / לָזֶה שְׁלֹפְנִיּוֹ

עֲבַרְתִּי לְשַׁבָּת

מִכֶּסֶּא דִּין לְרַחֲמִים

נִפְתְּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲרָאָה מַרְאוֹת אֱלֹקִים

אֵיךְ

בְּלִבּוֹל וְצַעַר מוֹרִיקִים

מִצְמִיחִים פְּרוֹת מִפְּלֵאִים.

לְבִשְׁתִּי לְבָן
 עַל רֹאשִׁי כֶּתֶר מַלְכוּת
 וְאֶשֶׁב בְּחֻדְרֵי חֻדְרִים
 (שֶׁל זָהָב וּפְנִינִים)
 וּבִתּוֹךְ הַחֻדָּר
 פְּתַחְתִּי חֵלוֹן
 לְרִקְמָה מְנַגֵּינַת הַהֶמּוֹן
 יִבְבוּת לְבִי לְשׂוֹר בְּזָהָב
 לְצַעֲקָה
 תִּקְיָעָה גְדוֹלָה
 לְכָל בָּאֵי עוֹלָם
 כָּאֵן
 עֲכָשִׁיו.

רְצִיתִי לְתַקַּע תְּרוּעָה
 וְקוֹלֵי נִתְהַפְּךְ שְׂבָרִים שְׂבָרִים
 יָם לְבִי מִחֶפֶשׁ לוֹ חוֹף מִבְּטָחִים
 הַיָּם הַגְּדוֹל נִבְקַע
 רִבְבוֹת גְּלִים מִתְנַפְּצִים
 אוֹלֵי זֶהוּ הַיָּפִי בְּקוֹל הַמּוֹן גְּלִיךְ
 נִגְלָה הַסּוֹד קִמְעָה
 הַשְּׂבָר נִבְקַע לְקוֹל תְּרוּעָה.

א.

זְמַן כֹּה רַב הַשָּׁמַיִם הֵיוּ אֲפֻרִים וְאֵלֵּמִים
 וְשִׁתְּקֵנוּ וְלֹא יִדְעֵנוּ לְהַגִּיד
 דְּבַר הַדִּין אוֹ דְּבַר הַחֶסֶד
 מִי שׁוֹלֵט הוּא בְּעוֹלָם
 וּבְחֻזָּה נִבְטָה לָהּ

צָעֵקָה
 כְּמוֹ גִרְעִין הִיא הַשְּׂרִיֶּשֶׁה
 וְהוֹצִיָאָה אֶת רֵאשָׁה
 וְצִמְחָה
 לֹא יִכְלְנוּ לְצַעֵק
 דְּבַר שֶׁל גֶּשֶׁם לֹא בָּא אֶל פִּינוּ.

בְּכִינוּ דְמַעוֹת עֲגָלוֹת גְּדוֹלוֹת
 לְעַמֹּד בְּמִרְכָּז
 אֶצֶל חוֹנֵי הַהוּא
 הַמְעַגֵּל וּמַחְבֵּר עוֹלָם
 רְעָמִים דִּינִים לְחִסְדִּים
 נוֹזְלִים וְעֲגָלִים
 לֹא יִדְעֵנוּ אֵיךְ
 וּפִינוּ הַתְּמַלָּא שִׁירָה
 מִהֶמוֹן טְפוֹתָיו.

.ב.

לְפַעֲמִים וְאוֹלֵי תָמִיד
 נִתֵּן לְחַבֵּר עוֹלָמוֹת מְסַכְסְכִים
 סוֹכְכִים
 אוֹ לְזַרֵּק אֶבֶן בְּמִים
 לְצִיר עֲגוּל מְרַקֵּד
 תְּד.

הַגָּשֶׁם לֹא פָסַק, יִשְׁבְּנוּ וְהִקְשִׁיבֵנוּ לוֹ
 יִלְדִינוּ רִקְדּוּ גַם לִבְנוֹ צַחֵק
 בְּקִרְבָּנוּ נִצְחוּ חֲשֻׁכוֹת
 וְעַל שְׁמֵשֶׁת הַחֲלוֹן
 אִוְרוֹת נְטִפוּ מִיָּם.

בְּשִׁלַל צְבָעִים נוֹטְפִים אוֹדָה
 וְאַעֲמִד וְאַבְרָךְ
 עַל יָמִים שֶׁהִרְקִיבוּ וְצִמְחוּ
 עַל אָנָשִׁים שֶׁכִּזְבוּ וְצַחְקוּ
 עַל עֲצָמֵי שְׂאֵבְדָתִי וּמִצְאָתִי
 מִעֲטָרֶת בְּהַר שֶׁל זָהָב
 וּמִבְצָר שֶׁל מְרִגְלִיּוֹת
 וְאוֹתָךְ אֲבָרְךָ שְׁעוֹד אֶרְקִיב וְאַאֲבִד אֶכְזִיב וְאַכְזִיב
 וּבְאֵשׁ הַיָּרֵב יִבְעֵרוּ
 יָמֵי וְחִבְרֵי וְגַם שִׁירֵי
 וּבְלֶהֱטֵ יַעֲלוּ הָאוֹרוֹת זֹהָרִים
 מוֹדִים בְּשִׁלַל צְבָעִים

אֲנִי לְבָנָה בְּרָה וְעִגְלָה
 וּלְפֶתַע בְּלִי שְׂאֵבִין מִשְׁתַּנָּה
 תַּמְתִּי נִעְלַמְתִּי וּבִמְקוֹמָה
 בְּסֶהַר אוֹחֲזֶת מִזִּילָה דְמָעָה
 וְאַתָּה שְׁמֵשׁ מוֹלֵי מַחֲנֶיךָ אֵלַי
 שְׁמֵשׁ דְּבָרֵי שְׁמֵשׁ הָאִירֵי בִי
 יִלְדָה, אֵילָה, נִסְתַּרְתִּי מֵעֵינֵי
 וְשׁוֹב נִגְלִיתִי, לְעֵתִים כְּאַחַת הַשְּׁפָחוֹת

כְּרִסְךָ בֵּין שְׁנֵיךָ יָפָה וְשַׁלְמָה
וּבְרִיגַע נִפְעָם אֶחְזוּךָ
חֵיל, צִיר וּרְעֵדָה.
נִלְפָתָת וּבּוֹרַחַת, כּוֹעֵסָת וְשִׁמְחָה, צוֹחֵקָת
וּבּוֹכָה.
שְׁמֵשׁ הָאִירִי בִּי

אִם בְּרַחֲתִי וְנִעְקַרְתִּי חֵלוֹם גִּנְזָתִי
לְשַׁחַק יַחֲדוּ וּלְהָאִיר פְּרַחֵי תִינּוֹקוֹת
שְׁמֵשׁ דְּבָרֵי אֱלֹהֵי
שְׁמֵשׁ שַׁחֲקֵי בְּפָנַי.

אהבה

אֶת חִפּי יִלְדָּתִי
 אֶת חִפּי וְאָבוֹא
 עַל כָּנֶף רוּחַ אָבוֹא
 וְאֶתִיר סִפְקוֹתֶיךָ
 אֶת חִפּית לִי יִלְדָּה
 תִּקְוֹתֶיךָ לֹא פֶרְמֶת
 פְּתִיחַת חֲלוֹנֶיךָ
 שֶׁרֶת לִי שִׁירֶיךָ
 אֶת יַמְךָ עוֹד אֶפְתַּח
 יַעֲמְדוּ שׁוֹב הַמַּיִם
 אֵיךְ הַעֲזָתָ/תְּ לִבְקֵשׁ אֶת סוּדִי
 לִבְקֵשׁ יְבִשָּׁה בְּתוֹךְ מַיִם
 וְהִיטַבְתְּ אֶת מְרָאֵךְ
 שֶׁעַרְךָ קִשְׁרֶת בְּסֶרְטִים
 אֵף שְׁלֹא בְּאֵתִי
 עֲדִיו.

שתיקת העולם היא גם מוראו

ואני מפחדת

כמה שאני מפחדת

כמה שאני מפחדת שאפחד

ולא אוכל לפסע בשתיקה

מורא העולם הוא גם שמחתו

מורא המפגש בין גוף לגוף

בין שמים לאדמה

במקום שבו נפגשים הם

שמים מתפוררים רגבים רגבים

ורגביהם הצחורים מפרים

זרעי אור באדמה הכהה.

הנך יפה רעייתי ומום אין בך

מום אין בי? צחקתי

הרי כה רבים הם פצעי

הן חלמתי רבות ולא הגעתי

האם זה אתה?

הנך יפה

ארפא את חבורותיך

ואשאיר לי כמה לזכרון

זכרון לגופך המתפלל

שלא פחד לפל

ואת חלומותיך שתיתי

שקוי מרפא הם ללבי

פרמתי חוטיהן לדקין דקין

מהם נרקם לילדינו

אריג

כזהנים

מוֹזֵר הַיִּיתִי לְבָנֵי אָבִי וַיִּשְׁנְאוּנִי
 תַּחַת אֲהַבְתִּי שְׁנְאוּנִי
 אֶת בְּקִשְׁתִּי לֹא הִבִּינוּ
 כִּי בְקִשְׁתִּי אֲהַבְתָּ חֶסֶד בֵּינֵיהֶם
 כִּי בְקִשְׁתִּי שִׁרְגִישׁוּ זֶה אֶת זֶה
 לֹלֵא הַבְּדִלִי צָבַע וְשֵׁם
 כִּי בְקִשְׁתִּי אֶת אַחִי
 אֶת חוּטֵי נְשָׁמוֹתֵיהֶן הַדְּקוֹת הַמִּתְחַבְּרוֹת
 וּכְשִׁירְדְתִי לְבוֹר
 גְּלִיתִי אֶת שְׁקֵט נַפְשִׁי
 וְאֶת הַחֲלוּמוֹת שִׁדְעָתִי מִשְׁכַּבְּרִי
 כִּי צֵד יִכּוּלִים הֵם לְהוֹלִיד מִחֲדָשׁ בְּצִיּוּרִים
 לֹלֵא מְלִים מִזִּפּוֹת
 וְחִכִּיתִי לְצִיּוֹר הָאֶחָד
 שְׁבוּ כֻלָּם יִהְפְּכוּ לְאֶגְדָּה אַחַת
 רוֹקְדִים לְאַרְבַּע רוּחוֹת.

אָנִי שׁוֹלַחַת אֶת יָדַי
 יָדַי קְצָרָה כָּל כֶּן
 כִּי צֵד אָבוֹא עֲדִיךָ
 אוֹלֵי אֲמַצָּא תְּבָה וּבִתּוֹכָהּ אוֹצֵר
 אֲלֵלִי הֵיכֵן יִלְדֵי
 יָפֵה עֵינַיִם
 אֲנַחֲמֵהוּ מִבְּכִיו
 אֲשַׁקֶּהוּ סוּדוֹת שֶׁל יַיִן וְעֵסִיס רְמוֹנִים
 אֲרַפְּדֵהוּ רַכּוֹת סְפוּרִים
 אֲנַגְנֶהוּ צְלִילֵי אוֹרוֹת עֲלוּמִים
 אֵל לֵל לֵי
 יָדַי הַקְּצָרָה תִּאָּרְךָ?

יום השואה תשע"ב

נשמה שנתת בי / נצחון סבי וסבתי / נצחון צפורי הבקר לאחר המלחמה / גם אם אהלך בגיא
 צלמות / חיים בתוכי DNA צומח / מלאך המלמד את ילדי תורה / גם אם איךא רע / רוחות הקרב
 עוד מנשבות מעבר לש/לשמורות / סבתי תקרא לי בחדרי חלומי / לבשי בגדי לבן וצאי לרקד / כל
 עוד את וילדך / ונכדך וניגן / תרים אחר האור / אשב על משכבי מפיסת / בגוף מנקב מפצעים /
 צלילי הקולות הרבים יערסלו נשמתי / מנגינת נצחון לשבים.

לפתע חדר אלי מבטן

ללב שומם

לא מת עלי לבי / לא מתה האהבה

לא יונף הסכין על העתיד ועל שהיה

וכל השתיקות והמלים, הפאבים והשמחות

לא יאבדו

בלב מדבר ללא דרך

עיניך פכו נפשי כמי באר צונן

נפתחו שוב הסכרים

בין שני מינו

ושטנו על רפסודה אל עבר קו האפק המחבר

הלכתי לבקש את שלומי

בא הנהר השוצף ובקש

הפנסי בי הטהרי

שטפי את ימי החליו, האבק והדם

הסרתי בגדי, המים געשו בגופי

לבשתי בגדי תפארת

לְפַתֵּעַ שְׁמַעְתִּי צִוּי צְפוּר, שְׁאַלָה בְּשִׁלּוּמֵי
 הִיָּה בִּי שֶׁקֶט אֲךָ לֹא רָאִיתִי דְבָר
 בְּכָל הַיְתָה מִלְחָמָה
 שָׂרָה הַצְּפוּר עַל שָׁמַיִם זְרוּעֵי כּוֹכָבִים
 בְּסֶדֶר מוֹפְתֵי מִתְגַּלְגְּלִים
 עַל נִשְׁמַתִּי שֶׁהִיא נִיצוּץ מֵהָאוֹר
 עֲפָתֵי גְבוּהָ וְהַכֹּל שֶׁקֶט וּפְלֵאֵי
 אֲךָ לֹא יִדְעֵתִי הֵיכָן הוּא עָמִי
 הַגִּיעָה זְקֵנָה כְּחוֹשֶׁה בּוֹחֶשֶׁת בְּסִיר
 שְׁאַלְתִּיהָ הֵיכָן אֲמַצָּא אֶת שֶׁקֶט נַפְשִׁי
 צְחֻקָה וְאִמְרָה: בְּקִדְרָה
 שֵׁם הַמַּיִם גּוֹעֲשִׁים וְשׁוֹצְפִים
 שֵׁם אֵשׁ מִכּוֹכָבִים גְבוּהִים
 מִתְפַּרְצֵת קִמְעָה
 שֵׁם מֵאֲכַל לְבַנִּיךְ, בְּנוֹתֶיךָ
 לְאִישׁ הַשָּׁב מִהַמְּלָחָמָה
 שֵׁם שְׁלוֹם לְחִילְךָ שְׁלוֹהָ בְּאַרְמְנוֹתֶיךָ
 אֵשׁ וְחַיִּים צוֹחֲקִים לְתַקְוָה

פְּתַע הָאִירָה בִּי נִשְׁמַתִּי
 הִלְכְתִּי בְּשִׁבִיל וְלֹא רָאִיתִי
 בְּקִלְפַת הַחֲפָצִים וּבְכַעוּרָם
 לְבִי הִיָּה פְתוּחַ, בְּהִיר, עֵינַי הָיוּ סוּמוֹת
 וְלֹא קִצְתִּי בְּקוֹצֵם שֶׁל הַדְּבָרִים
 וְלֹא קִצְתִּי בְּבֶשֶׁר
 וּבְעִוְרוֹנֵי קוֹצִים שֶׁהִלְכְתִּי בֵּינֹתָם
 צִירוּ בְּגוֹפִי מִזְמוֹר שִׁירָה.

בְּנִקְדַת הַמְשָׁבֵר

הַמוֹזִיקָה עוֹלָה

וְקוֹטְלַת אֶת

עַצְבֵי עַצְבֵי

הַנְּיָתִי.

תפלה לאל

בורא כל הנשמות אֲדוֹן הַמַּעֲשִׂים
 עַל כְּסִילוֹתַי שְׁתַּהַפֵּךְ לְחֵלֶב וּדְבַשׁ
 עַל עֵינֵי הַצֶּרֶה שֶׁתִּדַּע בֵּין טוֹב לְרַע
 עַל עֲצוּבוֹתַי כְּסִילוֹתַי
 שִׁיקְבְּרוּ עִמָּךְ בְּתוֹךְ אֲדַמַּת טְרָשִׁים

וּיִצְמַחוּ לְרַקֶּפֶת פּוֹרַחַת
 עַל שָׁמַיִם שֶׁב־בָּעֵב כְּסִית וּמָהֶם יָרַד
 כְּבוֹד שְׂכִינָה.

בֵּינֹת דְּמִדּוּמֵי שָׁנָה וַיִּקְיֶצָה
 עֲנָקִים מְאִימִים בְּחִלּוּמוֹת
 מְדַרְגּוֹת נִסְתָּרוֹת וְלֹא נִגְמְרוֹת
 פְּרוֹת עֲנָק שֶׁל דָּאֵלִי
 חוֹמוֹת גְּבוּהוֹת
 אֵךְ שֶׁעַר אֵין.

קִם לוֹ כְּלָב לְבָבִי וַיִּזְעַק
 יְכוּל נוֹכַל עֲלֵה נַעֲלָה
 הֵן טוֹבָה הִיא הָאָרֶץ
 פְּרוֹתֶיהָ זֶהֱב
 הַשְּׁלִיכוּ לְאָרֶץ אֲמַת
 צַחֲקוּ בַּפְּנִיָּהֶם שֶׁל יְלָדֵי הָעֲנָק
 הֵן טוֹבִים אָנוּ בְּנֵיהָ
 בְּשִׁיר הַלֵּב וּבְכוּחַ תְּקוּנָה
 נְבוֹא עַדִּי אָרֶץ סְגוּרָה חֲתוּמָה
 סְלֻמוֹת נְצִיב מִמַּעַל
 וְשֵׁם יִגְלֶה לוֹ שֶׁעַר.

שוב מתוך רגעי השקט / לאחר המלת הקים / ומשוגות ההוֹן / מאלפי פרצופים / גופים
 מפרפרים / אל האור / צומח בי שיר היום / המקרבני אל עצמי / נגיעה / בתכלת השמים / וגם
 בגדלתם הכהה

בְּבִקֵּר

אֲנִי אוֹנֵרֶת אֶל תּוֹכֵי מוֹזִיקָה

פוֹרְסֵת לְבִי לְשָׁמַיִם

אֲחֵר כֵּן

לְנוֹפִים אֲחֵר כֵּן

לְאֲנָשִׁים

שֵׁשׁ בָּהֶם תִּפְלֶה

וְנוֹף

וְשָׁמַיִם.

וְלוֹקַחֶת אֶת הַצְּלִילִים

לְהַקְרִיב אֶת הַקִּטְרֶת

יֵשׁ וְלִבִּי הוּא שְׁתִּיקָה

שְׁתִּיקָה כְּסִפִּין הַחוֹתֵךְ בְּבִשָּׁר

וּמַגִּיר דְּמָעוֹת שֶׁל דָּם

יְדֵי רַפּוּיּוֹת וְעֵינַי

נִשְׂוָאוֹת אֶל הַהָר

רְגְלֵי נְאֻלְמוּ לְהִיכֹן אֶהְלֵךְ

לְהִיכֹן אוֹלֵיךְ שְׁתִּיקָתִי

בְּדַבְרֵיִם הַנְּעֻלְמִים אֵין יְדִינּוּ נוֹגַעַת

לְעֵתִים שְׁתִּיקָתִינוּ תִּנְסָר

וּבְדַמְמָה הַדָּקָה יִבְקַע

שֶׁעַר